

ΕΡΩΤΗΣΗ

Προς τον κ. Υπουργό Οικονομικών

Θέμα: Ο μύθος της ανάπτυξης και η πραγματικά ανύπαρκτη ρευστότητα

Η οικονομία και η κοινωνία οδηγούνται στην καταστροφή με την εφαρμοζόμενη οικονομική πολιτική. Η κοινωνία έχει υποστεί δραματικότατη μείωση του βιοτικού της επιπέδου, όμως αυτό το πολιτικό σύστημα δεν το σεβάστηκε. Στα τριάντισι χρόνια, αφότου οι αγορές σταμάτησαν να μας δανείζουν, αυτό που πρωτίστως έλειψε ήταν η βούληση σε κυβερνητικό επίπεδο να καταρτιστεί ένα αναπτυξιακό, μεταρρυθμιστικό σχέδιο για τη μετά-την-κρίση-εποχή, με τελικό αποτέλεσμα, η χώρα να σέρνεται ακυβέρνητη, έρμαιη των δανειστών, με τις βασικές παθογένειές της (βλ. φοροδιαφυγή, διαφθορά, ανομία) να μένουν ανέγγιχτες, με τις αδικίες συνεχώς να αυξάνονται, με τη δημοκρατία και τη δικαιοκρατία σε σήψη. Η χώρα φτωχαίνει, φθηναίνει, οι αξίες της καταρρέουν, σιωπηρά, χωρίς σχέδιο, ανοίγει τον δρόμο της η καταστροφή, δίχως όμως να υπάρχει το νέο, η δημιουργία. Το πάσχον πολιτικό σύστημα, σήμερα ακόμη, αντί να αξιοποιήσει τον χρόνο για τη χώρα, επιχειρεί να κερδίσει χρόνο μόνο για το ίδιο. Αντί ένα μεγάλο σχέδιο για την Ελλάδα, σχεδιάζει τη δική του μικροπολιτική επιβίωση στην εξουσία σε ορίζοντα δύο ή τριών μηνών. Αντί να προσπαθεί για την έξοδο από την κρίση, αναλώνεται στη διαχείριση της κοινής γνώμης για τις επιπτώσεις της κρίσης, κρίση η οποία συνεχώς θεριεύει. Ο Διεθνής Οργανισμός Εργασίας σε περσινή έκθεσή του έχει δείξει, πως δεν υπάρχει σημαντική στατιστικά συσχέτιση μεταξύ ιδιωτικών επενδύσεων και κερδών και πως οι πληττόμενες από τη λιτότητα οικονομίες υπονομεύουν την ίδια την ανάπτυξή τους. Αντίθετα, τονίζει το δεσμό μεταξύ ανάπτυξης κι επενδύσεων με την έννοια, πως οικονομίες που αναπτύσσονται ισχυρά δημιουργούν πρόσφορο έδαφος για ιδιωτικές επενδύσεις. Όπως επίσης, πως οι δημόσιες επενδύσεις προσελκύουν ιδιωτικές επενδύσεις. Δηλαδή, προειδοποιεί για τις καταστροφικές συνέπειες της πολιτικής που εφαρμόζεται στην Ελλάδα και που είδε τις επενδύσεις της στο πρώτο εξάμηνο 2013 να συρρικνώνονται ετησίως 11,5% και τις εξαγωγές της επίσης 1,4% σε σταθερές τιμές, την ίδια περίοδο που το δημόσιο χρέος αυξανόταν κατά 20 ποσοστιαίες μονάδες του ΑΕΠ.

Ερωτάται ο κ. Υπουργός:

Εκτιμάτε, ότι η ύφεση θα περιοριστεί το τρίτο τρίμηνο στο -3% λόγω της φετινής αυξημένης τουριστικής κίνησης. Αποτελεί αυτό προάγγελο ανάκαμψης το 2014, όπως δηλώσατε ο ίδιος πρόσφατα, όταν, όπως θα δείξει το τέταρτο τρίμηνο, το κύμα των φόρων σε εισόδημα και ακίνητη ή κινητή περιουσία μαζί με τις σχεδιαζόμενες επιδρομές στο ασφαλιστικό και συνταξιοδοτικό σύστημα θα αποτελέσουν τη νέα μεγάλη πληγή αιμορραγίας για την εγχώρια ζήτηση ακυρώνοντας τα όποια άλλα εξωγενή αναπτυξιακά οφέλη; Είναι τυχαίο, που η τρόικα δυσπιστεί με το προσχέδιο του προϋπολογισμού που παρουσιάσατε και φοβούμενη ακόμη και για την ευρωστία της ανάκαμψης στην Ευρώπη - κι επομένως και της εξαγωγικής ανάπτυξης στην Ελλάδα - ζητά από την κυβέρνηση νέα πρόσθετα μέτρα και μεταθέτει για μετά τις ευρωεκλογές την εξέταση νέας βοήθειας και την αναδιάρθρωση του ελληνικού χρέους; Πως υπόσχεστε έξοδο από το μνημόνιο σε λίγους μήνες όταν η τρόικα πιέζει ασφυκτικά για νέα μέτρα ύψους 2 δις ευρώ την επόμενη χρονιά;

Η χώρα χρειάζεται ανάπτυξη, ενίσχυση της αγοράς και των επιχειρήσεων για να δημιουργηθούν νέες θέσεις εργασίας. Η μείωση της ανεργίας αποτελεί κέρδος για το κράτος καθώς ο κάθε εργαζόμενος είναι αυτόματα μηχανή παραγωγής εσόδων για το κράτος. Τί ανάπτυξη θα έχουμε το 2014 όταν το stress scenario της Τράπεζας της Ελλάδος για την ελληνική οικονομία, με το οποίο θα διεξαχθούν τα νέα stress tests των τραπεζών προβλέπει ύφεση -2% με -2,4% το 2014 και επίσης ύφεση -1,1% το 2015, όσο το δημόσιο χρέος παραμένει υπέρογκο και δεν κουρεύεται, όσο το εθνικό εισόδημα δεν μεγαλώνει; Πιστεύει κανείς στη βιωσιμότητα του ελληνικού χρέους και του προγράμματος μείωσής του, συνέπεια των διαρκώς επαναλαμβανόμενων εμβολωματικών παρεμβάσεων και των διενέξεων μεταξύ των δανειστών; Ποιος θα θελήσει να επενδύσει σε μια χώρα για την οποία όλοι αναρωτιούνται, αν και για πόσο ακόμη θα μπορεί να εξυπηρετεί το υπέρογκο χρέος της; Πώς μπορεί να γίνεται στα σοβαρά λόγος για ανάπτυξη όταν η όποια ελάχιστη ρευστότητα που υπάρχει ακόμη στην ελληνική οικονομία στραγγίζεται συστηματικά από τους δανειστές; Ποια κεφάλαια μπορεί να ελπίζει κανείς ότι θα κατευθυνθούν σε μια χώρα που υπερφορολογεί και στην ουσία δημεύει όχι μόνον τα κέρδη των λιγοστών επιχειρήσεων που παραμένουν όρθιες, αλλά και ό,τι έχει απομείνει στις τσέπες και στους τραπεζικούς λογαριασμούς των πολιτών;

Αθήνα, 31 Οκτωβρίου 2013

Η Ερωτώσα Βουλευτής

Μαρία Κόλλια Τσαρουχά
ΣΤ' Αντιπρόεδρος της Βουλής των Ελλήνων
Βουλευτής Ν. Σερρών